

Motion till riksdagen 2011/12:U18

av **Julia Kronlid m.fl. (SD)**
med anledning av skr. 2011/12:105

Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2011

Innehållsförteckning

Förslag till riksdagsbeslut	4
Bakgrund.....	8
Utvidgningen.....	8
Momsbefrielsen.....	9
Den ihåliga subsidiaritetsprövningen	9
Sammanfattning	9
Lissabonfördragets genomförande	9
Kommittéförfaranden och delegerade akter	10
Medborgarinitiativ.....	10
Europeiska utrikestjänsten.....	11
Europa 2020 och den europeiska terminen.....	11
En ny strategi för hållbar tillväxt och sysselsättning – Europa 2020.....	11
Den första europeiska terminen för stärkt ekonomisk samordning samt Sveriges nationella reformprogram 2011	12
EU:s fleråriga budgetram 2014–2020	12
Utvidgningsprocessen	13
Kommissionens utvidgningsstrategi.....	13
Kroatien.....	13
Turkiet.....	13
Balkan	13
Viseringsfrihet.....	14
EU:s finansiella stöd till västra Balkan och Turkiet	14
Utrikes- och säkerhetspolitik.....	14
Den gemensamma försvars- och säkerhetspolitiken.....	14
EU som aktör i FN	15
Strategisk exportkontroll och produkter med dubbla användningsområden.....	15
Den gemensamma handelspolitiken	16

Fel! Okänt namn på

Världshandelsorganisationen	16
EU:s regionala och bilaterala handelspolitik	16
Regionala och bilaterala frihandelsavtal	16
De ekonomiska partnerskapsavtalen	17
Övriga handelspolitiska frågor	17
Investeringsskydd	17
EU:s allmänna preferenssystem	17
EU som global utvecklingsaktör	17
Framtiden för EU:s utvecklingspolicy	17
EU och budgetstöd	18
EU och samstämmighetspolitiken	19
EU:s bilaterala och regionala förbindelser	19
Den nordliga dimensionen	19
EU:s grannskapspolitik	19
Bistånd till palestinska myndigheten	20
Krav på Hamas	21
Egypten	21
Union för Medelhavet	21
Finansmarknaden	22
Stabilitetsmekanismen	22
Utvecklingsbanken	24
Kreditvärderingsinstitut	26
Skatter	26
Schengensamarbetet	27
Asyl, invandring och visering	28
Sysselsättningspolitik	29
Europa 2020-strategin	29
Program för social förändring och social innovation	29
Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter	30
Arbetsliv, arbetsmarknad och sociala frågor	30
Utstationering av arbetstagare	30
Samordning av de sociala trygghetssystemen	30
Jämställdhet och arbetet mot diskriminering	31
Arbetet avseende romers situation	31
Folkhälsa	31
Alkohol, tobak och narkotika	31
Hälso- och sjukvårdspersonal	32
Handelsfrågor	32
Rymdfrågor	32
Sammanhållningspolitiken	33
Transporter	33
EU:s framtida transportpolitik	33
Transeuropeiska transportnätverk	34
Energi	34
Långsiktig färdplan för energipolitiken 2050	34
Förordning om marknadsintegritet och transparens på el- och gasmarknaden	35

Fel! Okänt namn på

Infrastrukturförordningen.....	36
Miljöfrågor.....	36
EU:s fiskepartneravtal.....	36
Färdplan mot ett resurseffektivt Europa.....	36
Strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020.....	37
Utbildning.....	37
Kultur och idrott.....	38
Idrott.....	38
Kultur.....	38

Fel! Okänt namn på

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska inleda förhandlingar om ett utträde ur Europeiska unionen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kommittéförfaranden och delegerade akter.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om europeiska medborgarinitiativ.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avveckling av Europeiska utrikestjänsten.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om genomförandet av Europa 2020-strategin.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Sveriges nationella reformprogram och stärkt europeisk ekonomisk samordning.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Europeiska unionens fleråriga budgetram.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kommissionens utvidgningsstrategi.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Kroatians medlemskandidatur.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avsluta förhandlingarna med Turkiet om medlemskap i EU.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om viseringskrav för resande från Balkan.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om EU:s finansiella stöd till västra Balkan och Turkiet.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avsluta det svenska deltagandet i EUTM Somalia.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om EU:s förstärkta roll i FN:s generalförsamling.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om strategisk exportkontroll och produkter med dubbla användningsområden.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett svenskt utträde ur Union för Medelhavet.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Världshandelsorganisationen och GSP-avtalen.

Fel! Okänt namn på

19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om unionens regionala och bilaterala frihandelsavtal.
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om unionens ekonomiska partnerskapsavtal.
21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om samstämmiga regler för investeringsskydd.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om unionens allmänna preferenssystem.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ökad samordning mellan medlemsstaterna av utvecklingspolitiken.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Europeiska unionens budgetstöd.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om samstämmighetspolitiken.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Sveriges deltagande i NDEP.
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skärpta villkor för visumliberaliseringar och ingående av partnerskap för rörlighet.
28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skärpta villkor för associationsavtal och avtal som innebär ekonomisk integration med tillgång till den fria marknaden.
29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i EU verka för att beslut om finansiella stöd-paket ska överlåtas till sådana länder som anser sig ha kapacitet för detta.
30. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tydligare krav bör ställas på det bistånd som ges till den palestinska myndigheten.
31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att de krav som måste ställas på Hamas och andra intressenter i konflikten verkligen vidhålls och följs upp.
32. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att motverka europeiska rådets beslut om att ändring av artikel 136 i EUF-fördraget – stabilitetsmekanism för EU-länder.
33. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ställa tydligare krav på Egypten att säkerställa rättigheter för den kristna minoriteten i Egypten.
34. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att EFSM (den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen) avskaffas.

Fel! Okänt namn på

35. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska verka för att Sverige får ett formellt undantag från att införa euron som valuta i likhet med Storbritannien och Danmark.
36. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om europeiska utvecklingsbanken.
37. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kreditvärderingsinstitut även i fortsättningen ska stå under Finansinspektionens tillsyn.
38. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att motverka FTT (skatt på finansiella transaktioner).
39. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avstå från administrativt samarbete i fråga om punktskatter.
40. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen tydligare bör driva linjen att Sverige ska ha momsbefrielse från mindre, ideella föreningar.
41. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Schengensamarbetets misslyckande med att upprätthålla ett fullgott gränsskydd.
42. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör redovisa hur detta misslyckade gränsskydd drabbat Sverige i form av illegala invandrare, organiserad brottslighet, vapen och narkotika.
43. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas eftersom gränsskyddet i dag inte fungerar.
44. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att EASO läggs ned.
45. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att viseringsbeslut ska återföras till nationell nivå.
46. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att integrationspolitikens utformning helt och hållet ska beslutas på nationell nivå.
47. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att sysselsättningspolitikens utformning helt och hållet ska beslutas på nationell nivå.
48. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Europa 2020-strategin bör avvisas i sin helhet med hänvisning till respekten för det nationella självbestämmandet och den stora kostnaden för Sveriges skattebetalare.
49. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska avvisa PSCI med hänvisning till att förslagen i sak är bristfälliga, att förslagen strider mot subsidiaritetsprincipen och att förslagen skulle medföra en alltför stor kostnad för Sveriges skattebetalare.

Fel! Okänt namn på

50. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör avvisa ett deltagande i europeiska fonden för justering för globaliseringseffekten.
51. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska omförhandla utstationeringsdirektivet så att samtliga arbetstagare garanteras avtal, regler och löner enligt de miniminivåer som fastställts i svenska kollektivavtal.
52. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om samordning av de sociala trygghetssystemen.
53. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att arbetet för jämställdhet och mot diskriminering ska omfatta alla grupper, utan utpekanden.
54. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att arbetet för jämställdhet och mot diskriminering är en nationell angelägenhet.
55. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om alkohol, tobak och narkotika.
56. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av antalet utbildningsplatser för hälso- och sjukvårdspersonal.
57. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om unionens handelspolitik och ett säkerställande av ett svenskt djurskydd.
58. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att EU inte bör överta ESA:s verksamhet.
59. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sammanhållningspolitiken.
60. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om finansiering av unionens framtida transportpolitik.
61. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om budgeten för transeuropeiska transportnätverk.
62. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att energifrågor ska avgöras på nationell nivå.
63. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att alla EU:s fiskepartnerskapsavtal som inte handlar om byte av kvoter ska avvecklas.
64. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att EU:s färdplan mot ett resurseffektivt Europa inte genomförs.
65. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020 inte genomförs.
66. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att EU inte ska stipulera hur stor andel av medlemsländernas befolkning som ska ha en viss utbildningsgrad.

Fel! Okänt namn på

67. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att EU inte ska stipulera hur stora andelar av medlemsländernas befolkning som ska studera utomlands.
68. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att EU inte ska stipulera hur språkutbildningarna i de olika medlemsländerna ska vara utformade eller hur många språk som ska läras in av eleverna i de olika medlemsländerna.
69. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att EU inte ska stipulera hur de olika medlemsländerna hanterar frågor som rör social sammanhållning.
70. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om idrottsfrågor.
71. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kulturfrågor.

Bakgrund

Mot bakgrund av utvecklingen inom EU sedan Sverige blev medlem 1995, kan det lätt konstateras att mycket av vad som i praktiken lovades inte uppfyllts. EU framstår, med all rätt, som en gigantisk byråkrati som lever sitt eget liv långt från huvuddelen av medborgarna i medlemsländerna. Detta har inneburit att EU av många medborgare inte uppfattas som "deras" organisation. I klartext uppfattas EU av många som en organisation bestående och ledd av politiker vars enda klara besked är kännedom om nästa sammanträde. Under folkomröstningen 1994 betonades att EU i huvudsak skulle syssla med övergripande frågor. I dag är det inte svårt att finna acceptans för påståendet att EU utvecklats i motsatt riktning. EU producerar mängder av detaljföreskrifter inom områden där de enskilda medlemsländernas kompetens är större.

Det är mycket allvarligt att EU verkar ha accepterat tillämpningen av olika subventionssystem inom unionen. Detta pratade ingen om under folkomröstningen 1994. Avslutningsvis ska påpekas att många, alltför många, numera uppfattar att EU-politiker och tjänstemän inte känner till medborgarnas vardag, vilket olika ekonomiska förmåner till nämnda kategorier vittnar om.

Utvidgningen

Det kan konstateras att planerna på unionens utvidgning fortskrider. Årsberättelsen visar hur arbetet har fortskridit med att förhandla om medlemskap med såväl Turkiet som flera Balkanländer. Sverigedemokraterna har motsatt sig ett turkiskt medlemskap i unionen från början, med utgångspunkten att landets demokratiska statskick knappast kan anses vara stabil och att det finns ett starkt inslag av islamistiska krafter i dess politiska liv. Det är beklagligt att regeringen inte på ett tydligare sätt markerar mot ett turkiskt medlemskap i unionen.

Momsbefrielsen

Europeiska unionen har under några år drivit en process för att tvinga Sverige att införa momsbeskattning också för ideella föreningar. Sverige har försökt hålla emot, med motiveringen att ideella föreningar bedriver en så begränsad näringsverksamhet att skatteintäkterna från dessa skulle vara av blygsam natur, samtidigt som ett införande av moms skulle medföra betydande svårigheter för dessa ideella föreningar att fortsätta sin verksamhet. Här menar Sverigedemokraterna att det finns ett högst konkret exempel på hur unionens klåfingrighet ger negativa konsekvenser för svenska folket. De ideella föreningarna verksamhet är en hörnsten i Folkörelsesverige och vi menar att deras befrielse från skatt är något som absolut bör bevaras. Det är uppenbart att regeringen på denna punkt redan har tvingats till eftergifter och det är svårt att se att man inte kommer att tvingas uppge motståndet mot momsbeläggningen med tiden.

Den ihåliga subsidiaritetsprövningen

Även om det föreligger en rätt för de nationella parlamenten att pröva EU-förslag, är det i realiteten så att möjligheterna för parlamenten att blockera förslag av denna typ är begränsade. Problemet består i att det inte är meningen att parlamenten ska ifrågasätta åtgärden i sig, utan enbart på vilken nivå (EU-nivå eller nationell nivå) som den ska genomföras. Det betyder att det enskilda parlamentet ställs inför fullbordat faktum och tvingas acceptera åtgärder utan praktisk möjlighet att stoppa lagstiftning från EU:s sida.

Sammanfattning

Med hänvisning till de ovanstående exemplen menar vi att nackdelarna med ett svenskt medlemskap kraftigt överväger fördelarna. Vi menar därför att riksdagen bör tillkännage som sin mening att regeringen ska inleda förhandlingar om ett utträde ur EU. Intill den tid ett sådant utträde kan verkställas menar vi dock att Sveriges målsättning bör vara att åstadkomma så goda villkor som möjligt i det konkreta politiska arbetet inom unionen.

Lissabonfördragets genomförande

Sverigedemokraterna anser att Lissabonfördraget inneburit en för stor maktöverskjutning från medlemsstaterna. Möjligheten till demokratisk påverkan för det svenska folket har i realiteten minskat. Det här är något som framgått med all önskvärd tydlighet under 2011 och där, trots subsidiaritetsprövningar *o.d.*, Sverige gång på gång fått vika sig eller blivit överkörda i omröstningar. Det minskade demokratiska inflytandet för den svenska medborgaren är särskilt

Fel! Okänt namn på

oroväckande; särskilt i ljuset av det låga väljardeltagandet i valet till Europaparlamentet, fler områden med majoritetsröstning i ministerrådet och Sveriges relativt ringa storlek.

Kommittéförfaranden och delegerade akter

Även om man kan se kommittéförfaranden, delegerade akter och genomförandeförordningar som logiska skadeverkningar av Lissabonfördraget, finns det all anledning att på rent demokratiska grunder alltid motsätta sig i vart fall de två sistnämnda. Analogivis kan man jämföra dem med den svenska regeringens normgivningsmakt. Orsaken till det svenska systemet är dock att det krävs för att systemet inte ska bli för otympligt och att förvaltningen av riket ska fungera. I Sverige finns det dock en tydlig organisation med ansvarsutkrävande för myndigheter, kontrollinstitutioner och möjligheten att genom val byta regering. Allt detta saknas i EU. En svensk medborgare som anser att en myndighet under kommissionen gjort fel har i praktiken ingen möjlighet att ställa någon till svars eller få gehör för sin kritik. Även genom politisk påtryckning i vårt land på ansvariga ministrar blir ett direkt ansvarsutkrävande omöjligt, då det krävs kvalificerad majoritet i rådet för ett återkallande av en delegerad normgivningsmakt inom EU. När det gäller de nya möjligheterna kan man endast konstatera att det inte finns någon egennyttan med ny lagstiftning på EU-området: kan inte medlemsstaterna komma överens om detaljerna och även de icke-väsentliga delarna bör ingen lagstiftning antas. Kommittéförfarandets egentliga verkan kan starkt ifrågasättas och som kontrollfunktion kan det starkt ifrågasättas. Sverigedemokraterna vill att regeringen är ytterst återhållsam med att medge möjligheten att nyttja delegerade akter och genomförandeaakter. Vidare vill Sverigedemokraterna att regeringen verkar för att kommittéerna ges möjlighet att lägga in ett veto mot en akt, om kommittén inte är enhällig.

Medborgarinitiativ

Sverigedemokraterna befarar att medborgarinitiativ kommer att ha begränsad påverkan på det demokratiska inflytandet i EU. Antalet röster är för högt för att Sveriges medborgare ska kunna ha någon reell möjlighet att påverka. Som jämförelse kan antas att ett namnupprop i Sverige med en miljon underskrifter om en sakfråga skulle ha betydande påverkan på regeringens vilja till politiska initiativ. Systemet är dessutom utformat för att ytterligare främja EU-harmonisering, då det krävs en fördelning av undertecknarna på sju stycken medlemsstater. Dessutom ingår i själva definitionen av medborgarinitiativ i förordningen att det ska vara ett förslag för att kunna tillämpa fördraget; föga förvånande är fördraget i sig utformat för att per automatik öka harmoniseringsgraden. Sverigedemokraterna anser att regeringen ska verka för att kravet om en miljon stödjare och en fjärdedel av medlemsstaterna slopas samt att medborgarinitiativ ska kunna väckas av det antal personer som anges i bilagan till förordningen i varje enskild medlemsstat.

Europeiska utrikestjänsten

Mot bakgrund av den bristande genomslagskraft Europeiska utrikestjänsten haft under året och de samarbetsvårigheter som råder inom kommissionen anser Sverigedemokraterna att det för det första finns anledning att se över huruvida Europeiska utrikestjänsten är rätt organisation för att hantera de uppgifter som lagts på myndigheten. För det andra kan man konstatera att det rimligen inte är så viktigt med en röst i internationella sammanhang, utan, om man nu skulle förespråka en gemensam utrikespolitik, att budskapet är det samma. Då det inte verkar finnas utrymme för konsensus inom alla områden av utrikespolitiken, vare sig mellan medlemsstaterna eller inom kommissionen i sig, finns det all anledning att återgå till det tidigare systemet med samordnad utrikespolitik endast i de frågor där det finns samsyn, i stället för att med organisatoriska medel försöka ge en bild av enhetlighet som inte finns. Vidare är det inte förvånande att myndigheten har problem med sin rekrytering, då den till och med, under föregående år, förlorade medarbetare på grund av interna stridigheter. Rimligen borde man, medlemsstaterna emellan, nöja sig med att konstatera att man är ense om att man är oense i många frågor. Det är till syvende och sist fråga om suveräna staters förhållande till tredje land. Förhållanden som kan påverkas av ekonomiska, kulturella, historiska, geografiska eller språkliga band. Sverigedemokraterna anser att regeringen ska verka för en avveckling av Europeiska utrikestjänsten, moratorium för utstationering av personal inom utrikesrepresentationen, minska eller upphöra med finansieringen av utrikestjänsten och ett upphävande av utrikestjänstens rätt att uttala sig i multilaterala forum.

Europa 2020 och den europeiska terminen

En ny strategi för hållbar tillväxt och sysselsättning – Europa 2020

Förvisso kan man anse att strategin i sig kan vara en korrekt respons på en del av de problem som inträffade som en följd av bl.a. finanskrisen 2008. Dock ifrågasätter Sverigedemokraterna starkt det sätt varpå strategin implementerats. Den har tagits till intäkt för att försöka harmonisera allt från budgetförhandlingar och miljöåtgärder till beskattning på arbete. I stället för att hålla fast vid vissa målsättningar har man breddat dem. Sverigedemokraterna anser att Europa 2020-strategin är en politisk överenskommelse med för oöverblickbara konsekvenser för det nationella självbestämmandet. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen för det första bör verka för att genomförandet av Europa 2020-strategin görs mer flexibelt och att större hänsyn tas till den nationella utformningen av reformer för att skapa sysselsättning och smart, hållbar tillväxt för alla. För det andra bör regeringen klargöra för kommissionen och de andra medlemsstaterna att reformer som påverkar utformningen av den svenska arbetsmarknaden, utbildningen, pensioner o.d., är förbehållna den nationella kompetensen.

Fel! Okänt namn nå

Den första europeiska terminen för stärkt ekonomisk samordning samt Sveriges nationella reformprogram 2011

Sverigedemokraterna har invändningar mot systemet med den europeiska terminen av rent principiella skäl. Länderna åläggs i och med detta att ta hänsyn till kommissionens Europa 2020-prioriteringar, för att därefter skicka in programmen för bedömning av kommissionen. Sedan kommer ett urval stats- och regeringschefer överens om huruvida reformprogrammen är av rätt kaliber. Syftet är vid antagandet av den politiska överenskommelsen i rådet är att föregripa de nationella budgetprocesserna. Sverigedemokraterna anser att det grovt i sig sidosätter maktfördelningen mellan riksdag och regering att kommissionen tar fram rekommendationer som regeringen sedan, utan att riksdagen får ta ställning till det nationella reformprogrammet för sig, presenterar sin befintliga och kommande budgetpolitik för kommissionen för vad som i praktiken är ett godkännande. Sverigedemokraterna anser att regeringen ska verka för att kommissionens rekommendationer ska underställas ministerråden samt Europaparlamentet för godkännande innan kommissionen utfärdar dessa samt att regeringen i en särskild skrivelse till riksdagen ska presentera sitt nationella reformprogram i god tid innan vårpropositionen.

EU:s fleråriga budgetram 2014–2020

Sverigedemokraterna välkomnar i stora drag regeringens hållning i de nu aktuella budgetförhandlingarna i stora drag. Sverigedemokraterna anser dock att regeringen kunnat vara tydligare med hur stora nedskärningar den verkar för inom sammanhållningspolitiken. EU har, som bekant, en tendens att växa för varje budgetår. Varje budgetförhandling innebär att det inom EU blir fler och fler myndigheter som tar över ansvar från de nationella myndigheterna som, i vart fall i Sverige, oftast är fullt kapabla att hantera de uppgifter, ensamma eller tillsammans med andra medlemsstaters dito, som lagfästs. Den fleråriga budgeten cementerar även utgifter som ibland visar sig kontraproduktiva, som t.ex. de medel som var avsatta för att minska fisket utanför EU:s vatten. En större och större del av budgeten erbjuds även länder som a) har bristfällig intern kontroll över sina medel och b) har regioner som, trots fleråriga satsningar, vägrar lyfta i BNP. I stället för att satsa budgetmedel där det finns gott hopp om god avkastning på investeringarna i form av tillväxt, satsar EU:s budget på mycket riskfyllda projekt som andra finansierare skyr. Sverigedemokraternas grundinställning är att svenska skattebetalare för det första inte ska behöva betala för bistånd till andra EU-länder och för det andra att nettoresultatet av erlagd EU-avgift och intäkter i Sverige från EU:s budget ska vara noll. En ytterligare sak i budgetförhandlingarna som bör föras fram, med anledning av att det har stor påverkan på EU-institutionernas budget, är frågan om Europaparlamentets placering och översättningsregimen i det samma. Rimligen bör ett parlament vara geografiskt placerad på en och samma plats hela tiden. Sverigedemokraterna anser att regeringen under de kommande budgetförhandlingarna verkar för att sammanhållningspolitiken

upphör och att konkurrens om EU:s medel sker på lika villkor, utan hänsyn taget till regionala BNP-skillnader. Regeringen bör även verka för att frågan om EU-parlamentets placering blir slutligt avgjord. Regeringen bör dessutom vägra ge sitt godkännande till den fleråriga budgetramen till dess att EU:s budget, efter tillförlitlig förhandsanalys, blir kostnadsneutral för Sverige.

Utvidgningsprocessen

Kommissionens utvidgningsstrategi

Det är talande att kommissionen i sin strategi lägger ytterligare fokus på korruption och rättsstat. Den nuvarande strategin, med undantag för delarna om Island, påminner mer om ett policydokument för utvecklingssamarbete i något av de minst utvecklade länderna i södra grannskapet, än ett förhandlingsarbete för tillträde till ett av världens största frihandelsområden. Genom kommissionens ökade fokus på korruption och rättsstat i förhandlingarna ges även utrymme att nyttja en oproportionerlig del av instrumentet för föranslutningsstöd för dessa områden. Områden vilka onekligen de minst utvecklade länderna ofta uppvisar brister inom. Det påståendet att utvidgningsstrategin ger exempel på hur unionen har gynnats ekonomiskt står dock inte att utläsa. Förvisso har ekonomiska förändringar skett i Central- och Östeuropa, men steget därifrån till att EU som helhet gynnats ekonomiskt är dock stort. Sverigedemokraterna anser att regeringen inom ramen för Europeiska rådet ska ta initiativ till att återigen ha en djupgående debatt om konditionalitet i samband med anslutningsförhandlingar.

Kroatien

I enlighet med de brister som uppvisats i samband med Rumänien och Bulgariens anslutning anser Sverigedemokraterna att regeringen innan Kroatien blir fullvärdig medlemsstat ska kräva att samtliga förhandlingsområden där Kroatien uppvisat brister ska vara i paritet med övriga medlemsstater.

Turkiet

Med anledning av Turkiets storlek, dess brister inom en rad områden såvitt avser villkoren i artikel 2 i fördraget, dess geografiska belägenhet och dess ovilja att avsluta de konflikter som råder med vissa nuvarande medlemsstater anser Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för att anslutningsförhandlingarna avslutas.

Balkan

Sverigedemokraterna har tidigare fört fram vikten av att inte importera konflikter till den inre marknaden. En fortsatt utvidgning på Balkan leder onekligen till konflikter, såväl mellan kandidatländerna som mellan nuvarande medlemsstater och kandidatländer. Samtliga dessa länder uppvisar även skrämmande brister i såväl korruption som rättsstatshänseende. Utifrån de omfat-

Fel! Okänt namn på

tande förbättringar som behöver ske i dessa länder är Sverigedemokraterna av uppfattningen att ingen ytterligare utvidgning av EU ska ske på Balkan på kort eller medellång sikt.

Viseringsfrihet

Sverigedemokraterna är av åsikten att viseringsfrihet endast ska ges för medborgare i länder som är stabila rättsstater, har låg korruption och obetydliga problem med organiserad brottslighet och terrorism. Regeringen bör verka för att kravet på visering för resande från Balkan återupprättas respektive behålls.

EU:s finansiella stöd till västra Balkan och Turkiet

Stöd till kandidatländer bör endast utgå i form av utbyte av tekniskt kunnande och experthjälp för att harmonisera sina system och normer med det gemensamma regelverket. Såsom EU har gjort nu en tid, att vid behov ge direkt finansiellt stöd för att bygga kapacitet och institutioner, är endast ett tecken på att dessa länder inte är redo att påbörja förhandlingar om medlemskap. Sverigedemokraterna anser att svenska skattepengar inte ska gå till att finansiellt stödja en utvidgning för vilken det, troligen, finns liten folklig förankring. Regeringen bör verka inom ramen för den pågående budgetförhandlingen för att inga medel avsätts för instrumentet för anslutningsstöd.

Utrikes- och säkerhetspolitik

Den gemensamma försvars- och säkerhetspolitiken

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom den utveckling som sker i EU att alltmer av utrikespolitiken ska förflyttas från respektive medlemsland till EU och EU:s utrikestjänst. Regeringen och utrikesministern har vid tidigare tillfällen uttryckt att EU:s utrikespolitik är vår utrikespolitik. Sverigedemokraterna anser att regeringen i EU bör värna och stärka svenska utrikespolitiska intressen i stället för att på det här sättet helt överge svensk utrikespolitik åt EU.

Vi är inte principiellt emot internationella insatser i andra länder och vi ifrågasätter inte att flera av de insatser som EU utför har goda syften. Sverigedemokraterna ser dock med oro på att Sverige alltmer engagerar sig i internationella militära insatser som är beslutade på EU-nivå. När ett överstatligt EU beslutar om militära insatser där riksdagens inflytande är begränsat innebär det i praktiken att Sverige är med i en militär allians. Sverigedemokraterna anser det vara tveksamt om denna förändring i svensk utrikespolitik är förankrad hos det svenska folket. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för att säkerhets- och försvarspolitik i huvudsak ska ligga på respektive medlemsland. Om samarbete i stora frågor är nödvändigt ska det ske på mellanstatlig basis.

Sveriges deltagande i EU:s uppdrag i Somalia, som har till uppgift att utbilda somaliska soldater, är ett projekt med tveksam grund. Det finns en icke

Fel! Okänt namn på

obetydlig risk att utbildningsinsatsens genomförande snarare kommer att bidra till fortsatt ofred i en region som redan är svårt krigshärjad. Risken att de militärer som nu bildats senare kommer att utvecklas till en milisgrupp som inte bidrar till fred i området har inte tillräckligt tagits i beaktande i denna insats. Utifrån de tveksamma grunder och osäkra utgång för framgång som denna insats har kan det ifrågasättas om det är rimligt att resurser från den svenska krigsmakten ska användas till detta. Det är därför vår mening att det svenska deltagandet i EUTM Somalia bör avslutas.

EU som aktör i FN

Sedan i maj 2011, då en FN-resolution antogs om EU:s deltagande i FN:s arbete, har EU:s representanter (i stället för det land som innehar det roterande ordförandeskapet i rådet) haft rätt att framföra EU:s ståndpunkter i generalförsamlingen. Enligt EU-fördraget är det Europeiska rådets ordförande som ska representera EU på statschefsnivå. Sverigedemokraterna anser det vara av vikt att det finns ett nära samarbete mellan FN och EU. FN:s generalförsamling är ett samarbetsorgan för självständiga stater och Sverigedemokraterna är kritiska till att EU som inte är en stat ska ses som en egen representant i FN och vi ställer oss inte bakom den förstärkta roll EU har fått i FN:s generalförsamling. Risken finns att EU kommer att verka för att de ska sätta agendan och att avvikande åsikter mellan medlemsstaterna sedan inte ska få förekomma. Sverigedemokraterna anser också detta vara ännu ett steg närmare att EU ska räknas som en stat, vilket vi motsätter oss. Europeiska rådets ordförande Herman Van Rompuy bekräftade den inriktningen genom att uttrycka att FN:s resolution gällande EU:s roll i generalförsamlingen på sätt och vis innebar ”ett internationellt erkännande av Europeiska unionen”. Därför menar vi att regeringen inom EU och FN bör verka för att EU:s förstärkta rätt att föra talan i FN upphävs alternativt begränsas för att inte inskränka på medlemsstaternas rätt att framföra sina åsikter i FN.

Strategisk exportkontroll och produkter med dubbla användningsområden

EU-kommissionen har i en grönbok gällande system för produkter med dubbla användningsområden från Europeiska unionen framfört som önskemål att de nationella tillstånden avseende export av produkter med dubbla användningsområden successivt ska avvecklas till förmån för de EU-gemensamma generella tillstånd som utfärdas av EU-kommissionen. Sverigedemokraterna vill att tillståndsprövningen även fortsättningsvis ska utföras av respektive lands licensmyndighet. Vi vill understryka vikten av att EU:s system inte får tillåtas motverka enskilda medlemsstaters strävan att uppnå en rättvis och hållbar global utveckling. Vi vill vidare understryka att EU:s system heller inte får tillåtas motverka medlemsstaternas behov av att värna sina respektive utrikes- och säkerhetspolitiska intressen. Sverigedemokraterna anser att detta förslag inte bör genomföras.

Fel! Okänt namn

Den gemensamma handelspolitiken

Världshandelsorganisationen

Doharundan har utvecklats från att ha haft ansatsen att de minst utvecklade länderna (MUL) skulle positivt särbehandlas till en av de viktigaste förhandlingarna för Briksländernas framtida utländska direktinvesteringar och exportmöjligheter. Det finns även anledning att behandla de områden där förhandlingarna är avklarade som färgade av Kinas och Indiens nationella hänsynstaganden till sin egen inhemska produktion. Fortsatta förhandlingar inom Doha bör villkoras av att Briksländerna inte använder sig av tredjeländer för marknadstillträde till unionen, att arbetet fokuseras på MUL och att Kina och Indien ska ge MUL respektive EU tillträde till sina marknader enligt Doha respektive enligt MFN-principen. Sverigedemokraterna anser att med anledning av den senaste låsningen i förhandlingarna, bör regeringen i stället inom ramen för EU verka för att GSP-avtalen eller motsvarande avtal utvecklas till det verktyg som Doha borde ha varit.

EU:s regionala och bilaterala handelspolitik

Regionala och bilaterala frihandelsavtal

Avseende fördjupade handelsrelationer med grannskapet anser Sverigedemokraterna att det inte finns någon anledning att positivt särbehandla t.ex. Ukraina enbart på grund av dess geografiska läge. Frihandelsavtalen och då särskilt fördjupade sådana bör endast förhandlas fram med utsikten av ömsesidig nytta. Vidare är det högst tveksamt om frihandelsavtal är det rätta forumet för uttalanden om anslutningsambitioner. När det gäller exempelvis Moldavien kan man även se att avtalet riskerar att bli till en ensidig ekonomisk nytta; landet har väldigt billig arbetskraft och ett någorlunda konkurrenskraftigt jordbruk. Således kan ett djupgående och omfattande frihandelsavtal (DCFTA) leda till att jordbruket inom EU, vilket vi redan subventionerar, ytterligare konkurrensutsätts, med ytterligare kostnader för skattebetalaren som följd. Dessutom kan det leda till att ännu fler företag väljer att placera sin produktion utanför gränserna för att sedan exportera till EU. Onekligen kommer det, om avtalet med Moldavien slutförhandlas, leda till ett lyft för såväl utländska direktinvesteringar som arbetstillfällen och BNP överlag för landet. Men detta kommer att ske till priset av en ökad press på jordbruksproduktionen inom EU, relativa ökade produktionskostnader för inhemska produktion och minskade exportintäkter. Samtliga positivt särbehandlande frihandelsavtal i EU:s grannskap bör i vart fall åtföljas av strikt konditionalitet såvitt avser mänskliga rättigheter, rättsstat och demokrati. Sverigedemokraterna anser således att regeringen ska verka för att EU enbart erbjuder länder djupgående och omfattande frihandelsavtal (DCFTA) på objektiva kriterier, baserade på ömsesidig nytta och konditionalitet och redan vid förhandlingsstarten klargör att det inte är ett led i en anslutningsprocess.

De ekonomiska partnerskapsavtalen

Avseende AVS-länderna kan man ifrågasätta om det är rimligt att vissa länder i dessa områden kommer i åtnjutande av generösare tillträde än andra. Rimligen bör EU:s förhållanden till utvecklingsländer baseras på deras utvecklingsnivå och möjligheter att tillgodogöra sig ett förbättrat marknadstillträde och inte på att vissa gamla kolonialmakter, vilka är i minoritet inom EU-27, har speciella band till dessa AVS-länder. Troligen skulle GSP och GSP+ kunna ersätta AVS-avtalen helt och hållet. Sverigedemokraterna anser även att avtal om marknadstillträde med utvecklingsländer ska slutas på icke-diskriminerande grunder.

Övriga handelspolitiska frågor

Investeringskydd

Frågan om investeringskydd är av vikt för ett exportberoende land som Sverige, även om mycket av vår export går till länder inom EU. Inte minst har vi en förhållandevis stor export till Ryssland och Kina, varför det även är rimligt att anta att svenska företags närvaro i dessa länder kommer att öka. Sverigedemokraterna ser positivt på att det finns samstämmiga regler för investeringskydd för EU-länderna. Sverigedemokraterna skulle dock önska att frågan diskuterades inom ramen för G20, med förhoppningen att få till ett internationellt ramverk för utformningen av regler för investeringskydd. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen, på EU-nivå, bör verka för att EU tar upp frågan om samstämmiga regler för investeringskydd på agendan för G20.

EU:s allmänna preferenssystem

Sverigedemokraterna har tidigare haft invändningar mot regeringens ståndpunkt om GSP innan kommissionens reform. Det nuvarande förslaget, om det genomförs, kommer att koncentrera GSP-länderna till dem vilka det finns anledning att ge utvecklingsstöd genom marknadstillgång. Man bör ha i åtanke att Kina och Indien redan har förmåga att underhålla sina egna exportindustrier. Sverigedemokraterna anser att grundansatsen i kommissionens aktuella förslag är riktig och anser att regeringen ska avvika från sin tidigare hållning, vilken har inneburit att betydande eftergifter har gjorts för övre medelinkomstländer.

EU som global utvecklingsaktör

Framtiden för EU:s utvecklingspolicy

I EU-kommissionens meddelande KOM(2011) 637 Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring föreslås bland annat en stärkt

Fel! Okänt namn på

harmonisering och samordning mellan medlemsstaterna i syfte att öka utvecklingspolitikens effektivitet.

Vi kan se att det i vissa fall kan finnas fördelar med en samordning för att bistånd från olika medlemsstater och EU ska effektiviseras. Vi vill dock understryka att en samordning inte får inskränka på varje lands rätt att driva sin egen utrikes- och utvecklingspolitik. Till exempel uppmanas medlemsstaterna att anta gemensamma fleråriga programplaneringsdokument och att använda sig av biståndsformer som underlättar gemensamma åtgärder såsom budgetstöd under ett enda EU-avtal. Dessa dokument ska vara styrande när EU och medlemsstaterna utvecklar bilaterala genomförandeplaner. Det talas också om att EU och medlemsstaterna ska tala med en röst. Vi tycker att detta tyder på en ökad maktförskjutning till EU-kommissionen att föreskriva hur varje land ska bedriva sin utvecklingspolitik. Vi kan inte ställa oss bakom en samordning mellan medlemsstaterna som innebär en maktförskjutning till EU och en urholkning av medlemsstaternas egna utrikespolitiska intressen.

Sverigedemokraterna ser ett stort värde i att Sverige genom utvecklingspolitiken kan bidra med sin särskilda kompetens inom vissa områden och att medlemsstaterna i största möjliga mån ska få använda sig av de biståndsformer som de själva finner lämpligt utifrån OECD:s riktlinjer.

EU och budgetstöd

Inom EU:s utvecklingssamarbete betalar EU ut generellt budgetstöd till ett stort antal länder. Sverigedemokraterna anser där att EU-kommissionen i alltför låg grad väger in de risker som finns med denna form av bistånd. I EU-parlamentets betänkande om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden¹ visar en utvärdering av budgetstödet som gjordes 2006 att budgetstöd är svårt att följa upp och hade haft begränsad effekt på fattigdomsminskning och demokratiutveckling. I EU-kommissionens meddelande KOM(2011) 638 om det framtida upplägget för budgetstöd, från EU till tredjeländer framkommer förvisso flera goda intentioner med budgetstödet och Sverigedemokraterna välkomnar liksom regeringen att generellt budgetstöd utifrån meddelandet ska knytas mer till respekt för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprinciper. I betänkandet om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden framkommer dock att bland de 27 AVS-länder där allmänt budgetstöd ingår i planeringen är 12 klassificerade som länder med omfattande korruption enligt det internationella korruptionsindexet för 2009, och av de sex latinamerikanska och asiatiska länder med program där budgetstöd ingår har fem fått samma klassificering. Därför menar vi att det är av vikt att regeringen i EU verkar för att kraven för budgetstöd, särskilt vad gäller korruption, skärps ytterligare. Vi anser även att EU i lägre grad bör använda sig av biståndsformen budgetstöd och överväga andra former av bistånd, särskilt i länder med hög korruption. En hög grad av korruption i de länder som mottar budgetstöd

¹ 2010/2300(INI)

ökar risken för att pengarna frigörs till kontraproduktiva ändamål och inte kommer de mest behövande människorna till del.

Regeringen har påtalat vikten av en regelbunden uppföljning och utvärdering av budgetstödet, vilket Sverigedemokraterna kan instämma i, och vi vill dessutom understryka vikten av att regeringen inom EU verkar för en förbättrad återrapportering till medlemsstaterna och deras parlament vad gäller uppföljning, utvärdering och resultat av EU:s biståndsinsatser.

EU och samstämmighetspolitiken

Sverigedemokraterna är i grunden positiva till samstämmighetspolitiken på det sättet att utvecklingsperspektiv, fattigdomsbekämpning och mänskliga rättigheter ska finnas med i fler politikområden i EU. Faktum är dock att i och med detta så förstärks Europeiska utrikestjänstens roll. Utrikestjänsten har Sverigedemokraterna tidigare riktat kritik emot, utifrån vikten av att värna om de nationella parlamentens roll i medlemsstaternas utrikespolitiska intressen. Samstämmighetspolitiken kan också innebära förändringar som har en påverkan på Sveriges inrikespolitik, exempelvis vad gäller jordbruks- och handelsfrågor. Vi menar också att det föreligger en risk att samstämmighetspolitiken, tillsammans med EU:s överstatliga byråkrati, bidrar till att hindra de länder som vill driva en skarpare linje vad gäller krav på mänskliga rättigheter och fattigdomsbekämpning. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU bör verka för att samstämmighetspolitiken inte inskränker på varje lands rätt till självbestämmande.

EU:s bilaterala och regionala förbindelser

Den nordliga dimensionen

Sverige deltar inom ramen för den nordliga dimensionen i ett samarbete (NDEP) som bland annat syftar till att konstruera vattenreningsverk i Ryssland. Sverigedemokraterna har i flera sammanhang motsatt sig att den typen av stöd ges till Ryssland, som är ett land som är mer än kapabelt att hantera den typen av investeringar på egen hand. Det är därför Sverigedemokraternas mening att det svenska deltagandet i NDEP i den del som rör Rysslands reningsverk ska avvecklas.

EU:s grannskapspolitik

Sverigedemokraterna vill framhålla att villkoren för att ingå partnerskap för rörlighet och ekonomisk integration med tillgång till den fria marknaden måste skärpas. Det räcker inte med ett samarbete efter ett genomfört avtal, utan vi vill se tydligare reformer och uppfyllda krav innan partnerskapsavtal ingås om bl.a. fungerande gränskontroller, säkerhet, demokrati och mänskliga rättigheter. Vi menar särskilt att om det i förlängningen av denna process ska finnas ett framtida medlemskap i unionen för länderna i öst måste kraven för att ingå partnerskap skärpas, då det med tanke på hur situationen ser ut i dessa

Fel! Okänt namn på

länder i dagsläget inte är möjligt eller lämpligt med ett medlemskap i unionen inom en överskådlig framtid. Sverigedemokraterna är för samarbete mellan suveräna stater, men när EU går mot att bli en alltmer överstatlig union menar vi att det blir svårt att förenas kring en gemensam politik med stater som skiljer sig mycket från varandra. Vi menar också att nya kandidatländers ekonomiska standard inte ska avvika negativt i alltför hög utsträckning från det befintliga EU-snittet, mätt som BNP per capita.

Gällande viseringsliberaliseringar menar Sverigedemokraterna att även om det i sig kan vara positivt för t.ex studenter, forskare och affärsmän att få ökade möjligheter till rörlighet ställer partnerskap om ökad rörlighet och viseringsliberaliseringar höga krav på partnerländerna att förhindra olaglig migration, kontrollera gränserna effektivt, garantera dokumentssäkerhet och bekämpa organiserad brottslighet som människohandel och människosmuggling. Vi ser positivt på att EU-kommissionen lyfter fram vikten av samarbete i dessa frågor. Utan garanti på att ovanstående krav verkligen kan efterlevas kan vi dock inte ställa oss bakom fler partnerskap för rörlighet samt viseringsliberaliseringar, då det finns en påtaglig risk för att problemen med organiserad brottslighet och olaglig migration och det mänskliga lidande som de innebär kommer att öka ännu mer.

Vidare måste det påpekas att stor försiktighet måste iakttas när det gäller beslut om nya stödpaket för särskilt det södra grannskapet, eftersom omfattningen av sådana paket riskerar att bli mycket kostnadsdrivande för unionen i ett läge när många medlemsländer redan befinner sig i ekonomisk kris. Det är därför av vikt att ytterligare sådana beslut inte är tvingande på EU-nivå utan överläts till sådana medlemsstater som anser sig ha kapacitet för detta. Detta menar Sverigedemokraterna borde vara den svenska linje som regeringen ska verka för.

Bistånd till palestinska myndigheten

EU ger omfattande stöd till den palestinska myndigheten och är den största givaren till den palestinska myndigheten. Samtidigt har det kommit uppgifter om att den palestinska myndigheten betalar ut månatlig lön till palestinier och israeliska araber som sitter fängslade i Israel dömda för terrorbrott mot civila i Israel. Den palestinska myndigheten betalar dessa löner från den generella budgeten.

Även om EU:s ekonomiska stöd naturligtvis är riktat till andra ändamål än finansiering av löneutbetalningar till terrorister så bidrar ändå EU indirekt till att resurser frigörs till andra ändamål, som i detta fall är att belöna terrorism. En av de terrorister som är berättigad lön enligt palestinska myndighetens regler dömdes 2004 till 67 livstidsstraff. Han fälldes för att vara hjärnan bakom en serie självmordsattacker med totalt 66 döda. En annan dömdes 1996 till 37 livstidsstraff för att bl.a. ha lett en terroristgrupp som utförde självmordsattacker mot en buss i Jerusalem samt en annan attack. Totalt dog 46 personer och 100 skadades (Palestinian Media Watch). Det är självfallet inte försvarbart att EU ska betala ut stora ekonomiska medel till den palestinska myndigheten utan att kräva att denna verksamhet upphör. Vi menar

därför att regeringen inom EU bör verka för att det ställs krav på att löneutbetalningarna till fängslade terrorister i Israel upphör.

I palestinsk TV hyllar man också personer som begått terroråd. En av dem som hyllas ledde en självmordsattack på en pizzeria i Jerusalem i augusti 2001 där 15 personer dog i attacken, 7 av dem var barn. Antisemitiska budskap om en bättre värld utan Israel och judar får också spridas i palestinsk tv. Vi tycker det är fullständigt oacceptabelt att man i offentliga palestinska medier går ut och hyllar terrorister som dödat civila personer i Israel och sprider antisemitiska budskap. Om EU ska stödja den palestinska myndigheten måste EU kräva att den palestinska myndigheten tar avstånd från alla former av terrorism och antisemitism, vilket Sverigedemokraterna vill att regeringen ska framhålla i EU.

Krav på Hamas

I maj 2011 slöt Hamas och Fatah genom en egyptisk medling en försoningsöverenskommelse i Kairo där parterna kom överens om att tillsätta en teknokratregering samt hålla val inom ett år. Detta uttryckte Sveriges regering och EU sitt fulla stöd till. Sverigedemokraterna har en mer kritisk inställning till att den palestinska myndigheten ska bilda samlingsregering med Hamas som fortfarande är stämplade som en terroristorganisation. Hamas utsätter fortfarande Israel för våldshandlingar och vill inte erkänna landets rätt att existera. Vi anser därför att regeringen inom EU tydligare ska framhålla att de krav som måste ställas på Hamas – Israels rätt att existera, upphörande av våldsanvändning från Hamas sida och att Hamas verkligen upprätthåller ordningen i Gaza – verkligen vidhålls och följs upp.

Egypten

Situationen för kristna i Egypten har den senaste tiden förvärrats. En koptisk kyrkoledare har uttalat att det har varit det värsta året på länge och uttryckt besvikelse över att de inte får något stöd från väst. I svenska nyheter har det rapporterats om att minst tre kyrkor har bränts ner och över 100 kristna har dödat i våldsamma sammandrabbningar – dels med säkerhetsstyrkorna, dels med beväpnade huliganer och extremistiska muslimer. I byn Sharbat utanför Alexandria tvingades åtta kristna familjer i exil efter att en ilsken mobb tänt eld på kristna butiker och hem. EU står inför att teckna frihandelsavtal med Egypten. Ett av kraven i dessa förhandlingar som Sverigedemokraterna anser att regeringen inom EU bör verka för är att kristna inte ska diskrimineras och kräva utökade insatser för att skydda den kristna minoriteten från våldsamma attacker från majoritetsbefolkningen.

Union för Medelhavet

Medelhavsunionen kan kanske vara en möjlighet för länderna kring Medelhavet att mötas och träffa överenskommelser rörande det som de anser angår dem, men mervärdet för svenskt vidkommande är högst begränsat. Det kan vidare diskuteras vad som egentligen är, eller blir, målet med denna union.

Fel! Okänt namn på

Tar denna union samma utveckling som kol- och stålunionen, som senare utvecklades till EG och EU, skulle det exempelvis kunna tänkas att Medelhavsunionen kan leda till att de ingående länderna i framtiden ges tillgång till den inre marknaden och i förlängningen fri rörlighet till Europa. I ett sådant fall kommer Medelhavsunionen inte bara att leda till ett stort utökat behov av finansiering av EU, utan sannolikt även till en ökad migration inom unionens utsträckningsområde. Sverigedemokraterna menar därför att Sverige bör lämna Medelhavsunionen.

Finansmarknaden

Stabilitetsmekanismen

Sverigedemokraterna är skeptiska till den fördragsändring som ligger till grund för att ESM (Europeiska stabilitetsmekanismen) ska ersätta EFSM (Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen) samt EFSF (Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten) och därefter fungera som permanent stabilitetsmekanism för euroländerna. Fördragsändringen berör huvudsakligen EMU-området men relevansen för Sveriges del bör likväl framhållas.

Sverige har i enlighet med nuvarande förordning och i enlighet med Sveriges medlemskap i EU en formell och legal skyldighet att gå med i det tredje steget i EMU och införa euron som valuta. Till skillnad från exempelvis Storbritannien och Danmark har vi inget formellt undantag från detta.

Detta kommer som ett resultat av en närmast nonchalant motvilja från regeringen mot en bred diskussion i frågan, trots det kritiska opinionsläget och resultaten från den tidigare folkomröstningen. Regeringens ovilja att förhandla fram ett formellt undantag gör att vi måste förhålla oss till ett eventuellt framtida medlemskap i EMU:s tredje steg och att vi därmed också måste ha synpunkter på det som i dag är att betrakta som EMU-områdets angelägenheter.

Sverigedemokraterna ställer sig starkt negativa till att Sverige, i en eventuell framtid som euronation, ska tvingas låna ut pengar efter beslut på federal nivå. ESM:s kapital är inledningsvis tänkt att uppgå till 700 miljarder euro. Det motsvarar hela svenska statens utgifter för sju år.

Enligt förslag ska ESM styras av respektive lands finansministrar. Även om beslut huvudsakligen ska tas enhälligt öppnar förslaget upp för beslut genom kvalificerad majoritet under vissa förhållanden. En svensk finansminister kan alltså med enkelhet bli överkörd, emedan röstetalet baseras på respektive lands andel av ESM:s kapital, vilket i sin tur baseras på andelen av befolkningen respektive bruttonationalprodukten.

Det är givetvis otänkbart för Sverigedemokraterna att låta någon annan än det svenska folkets valda företrädare förfoga över så pass stora summor av vad som i grunden är svenska skattepengar. Till yttermera visso är Sverigedemokraternas förtroende för denna samling individer, som alltså är tilltänkta såsom blivande ESM-råd, tämligen begränsat givet historiken avseende deras

förmåga att skapa tillit, stabilitet och lugn och ro på de finansiella marknaderna.

Vidare är det högst oklart huruvida denna typ av åtgärd är att föredra på lång sikt och om den över huvud taget är långsiktigt hållbar. Proposition 2011/12:66 avslöjar självt sin egen akilleshäla:

När bestämmelserna om den ekonomiska och monetära unionen (EMU) infördes genom Maastrichtfördraget, som trädde i kraft 1993, gjordes valet att inte i den institutionella arkitekturen för EMU innefatta någon finansiell stödmekanism för euroländer. Detta föreföll rationellt eftersom endast ekonomiskt och finansiellt stabila länder skulle kunna kvalificera sig för att införa euron. Man befarade också en risk för att möjligheten till hjälpaktioner skulle minska ländernas eget ansvarstagande för sin ekonomi.

Denna logik, som sedermera alltså förkastats, gäller i själva verket lika mycket nu som då. Konsekvensen på längre sikt av att hela tiden "lösa ut" den som försatt sig i skuld minskar givetvis incitamenten att hålla sig med sunda statsfinanser. Samma resonemang används – helt riktigt – inom bankväsendet, där flera banker tar på sig orimliga risker med vetskapen om att staten, och i förlängningen skattebetalarna, står för kostnaden om det skulle vilja sig riktigt illa.

I sammanhanget bör det även konstateras att en stor del av finansieringen från krismekanismerna används för att hålla europeiska banker under armarna. Att genomgå ett regelrätt stålbad är givetvis inte att föredra på kort sikt, men att hela tiden skjuta det framför sig är heller inte långsiktigt hållbart. Det är på sitt sätt fascinerande att det som framstod som uppenbart för bara några år sedan, och som är ett fullt korrekt allmängiltigt resonemang, helt enkelt inte tycks äga sin riktighet längre.

En viktig fråga i sammanhanget är Sveriges åtaganden i EFSM, där vissa förespråkar ESM inkom för att undslippa EFSM. Sverigedemokraterna hävdar dock att man kan konstatera att de krismekanismer som skapades för att hantera de ökade räntor som mötte flera europeiska länder kan ha saknat rättsligt stöd i fördragen. Användandet av artikel 122 för att inrätta de tillfälliga mekanismerna delade den juridiska expertisen i två delar.

Som framgår av vetenskapliga studier som publicerats efter euromötet och ministerrådets möten i maj 2011 finns det all anledning att ifrågasätta huruvida artikel 122 verkligen gav EU rätt att inrätta EFSM, till och med villkorat och tillfälligt, som ett svar på Greklands krisen.

De huvudsakliga invändningarna mot artikel 122 som rättslig grund för de nuvarande mekanismerna är att krisen inte var utanför Greklands och Irlands kontroll, utan snarare självförvållad, och att det inte heller var någon osedvanlig händelse som låg till grund för, i vart fall, Greklands kris. Det kan noteras att House of Commons European Scrutiny Committee vid sin prövning av artikel 136 funnit att artikel 122 knappast kunde ligga till grund för EFSM och att EU inte hade rätt att inrätta mekanismerna med artikeln som rättslig grund. Även en snabbanalys av Svenska institutet för europapolitiska studier fann i juni 2011 att det var juridiskt kontroversiellt att använda artikel 122 för mekanismerna.

Fel! Okänt namn på

Tyvärr har det inte skett någon rättslig prövning av frågan. Det finns till och med tvivel som lyser igenom i slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2010, där toppmötet fastställer att man är överens om att inte använda artikel 122 för krismekanismer.

Mekanismerna borde inte ha antagits förrän en grundlig juridisk prövning gjorts. Nu skedde så inte. Enligt Sverigedemokraternas mening borde fler länder ha verkat för att få frågan om förordningen prövad i sina respektive författningsdomstolar eller, bäst av allt, tagit frågan till EU-domstolen för att få fastställt huruvida rådet och kommissionen verkligen har agerat i enlighet med fördragen.

Sverigedemokraterna anser att Sverige borde ha hänskjutit frågan till EU-domstolen för en prövning av den rättsliga grunden för EFSM-förordningen. Således torde Sverige ändå komma ifrån sitt borgensåtagande i EFSM. På grund av det oklara rättsläget och för att skydda svenska skattepengar bör regeringen driva linjen att EFSM ska avskaffas.

De länder som har försatt sig i en situation där de inte längre styr över sin penningpolitik får givetvis lösa sina respektive problem och utmaningar så som de själva finner bäst, och Sverigedemokraterna lägger ingen direkt värdering i det. Däremot, så länge Sverige riskerar att dras djupare in i eurosamarbetet måste Sverige ta avstånd från ömsesidiga åtaganden liksom ESM.

Det står dock euroländerna fritt att upprätta bilaterala låneavtal sinsemellan även om det förmodligen vore att föredra om de åter fick kontroll och självständighet över sin penningpolitik. Det rimliga för svensk del i nuläget är att Sverige förhandlar fram ett formellt undantag från att införa euron som valuta, och så länge så inte är fallet nödgas vi avslå alla ändringar i linje med vad regeringen anför på området.

Utvecklingsbanken

Europeiska utvecklingsbanken byggdes upp huvudsakligen för att främja de gamla öststaternas övergång från plan- till marknadsekonomi efter Sovjetunionens kollaps. I det fallet rörde det sig om europeiska folk, flera i vår omedelbara närhet, som hade en otvetydig vilja att röra sig mot Europa och mot en demokratisk, marknadsekonomisk rättsstat i västeuropeisk tappning.

Regeringen ställer sig dock bakom en ändring av bankens geografiska verksamhetsområde till att omfatta även en rad länder i Nordafrika och Mellanöstern. Sverigedemokraterna motsätter sig ändringen av ett flertal orsaker:

- ? Som proposition 2011/12:64 konstaterar kan banken ”endast bedriva verksamhet i länder som bekänner sig till, och har börjat tillämpa, principer om demokrati med flerpartisystem, pluralism och marknadsekonomi?”. Det är i allra bästa fall för tidigt att hävda att den berörda regionen når upp till det huvudkriteriet. I sämsta fall är det direkt felaktigt.
- ? Det är över lag för tidigt att dra långtgående slutsatser om ”demokratistämningen i Nordafrika och Mellanöstern” som proposition 2011/12:64 gör. Att ett antal mer eller mindre diktatoriskt lagda regimer har fallit är i sak så klart positivt, men det innebär inte i sig att motståndaren är demokrat och står upp för principer om pluralism och marknadsekonomi. I bästa fall vi-

Fel! Okänt namn på

sar det sig inom ett eller ett par år att så faktiskt är fallet, i sämsta fall visar det sig att en despot bara har blivit utbytt mot en annan. Exempelvis är det fortfarande högst oklart vad de klaner som stred mot Gaddafi har för egentliga syften och långsiktiga visioner för sitt land. Oaktat utfall är den rimliga hållningen att avvakta utvecklingen, tills vi hamnar i ett läge där vi helt enkelt vet mer om situationen.

- ? I proposition 2011/12:64 påstås att ”länderna i södra och östra Medelhavsregionen har problem och utmaningar som liknar dem i de tidigare planeekonomierna i Central- och Östeuropa”. Detta påstående är inte bara naivt utan direkt historielöst. Öststaterna hamnade på fel sida av järnridån och förtrycktes under ett halvt sekel av 1900-talets främsta diktatur – Sovjetunionen. Folkets vilja till förändring, frihet, demokrati och självständighet var otvetydig. Att påstå att fallen är snarlika motbevisas inte bara av islamisternas framfart i exempelvis de tunisiska och egyptiska valen, *efter* den arabiska våren. I grund och botten föreligger en kulturell värdegrundsskillnad och ett helt annat förhållningssätt till demokrati, pluralism och flerpartisystem.
- ? Det tecknade kapitalet i banken uppgår efter en kvotshöjning till 30 miljarder euro, varav Sveriges ägarandel uppgår till 2,3 procent, alltså motsvarande 690 miljoner euro. Sverige är även en stor finansiär av bankens s.k. särskilda verksamhet. För 2011 uppgick det svenska bidraget till 30 miljoner euro enbart vad avser den särskilda verksamheten. Att banken bedriver verksamhet med ett stort inslag av risk är förvisso fullt naturligt, men att riskutsätta vad som i grunden är svenska skattepengar i en region där inbördeskrig inte bara är en påtaglig fara, utan på sina håll också ett faktum, är inte att föra en ansvarsfull politik. Skattepengar ska användas omsorgsfullt och med största vördnad och respekt. Den ekonomiska riskbildens förstärks av faktumet att den tidigare förutsedda återföringen av en del av grundkapitalet, motsvarande 20 procent eller för Sveriges del 41 miljoner euro, i och med den planerade utvidgningen inte längre är sannolik.
- ? Regeringen anser att banken driver en viktig verksamhet inom sitt nuvarande verksamhetsområde. Denna bild delas av Sverigedemokraterna. I synnerhet gäller det de östeuropeiska länder som ännu ej har fullbordat sin resa mot demokrati och marknadsekonomi, eller i klartext länder såsom Vitryssland, Ukraina, Moldavien, delar av Balkan, Centralasien och Kaukasus. Då den föreslagna geografiska utvidgningen avses ske inom ramen för det befintliga kapitalet kommer verksamheten i nämnda områden obönhörligen att reduceras. Sverigedemokraterna anser det vara en oklok prioritering att göra. Det ligger närmare vårt intresse att se att dessa, huvudsakligen europeiska, länder fortsatt prioriteras i stället för att nedprioriteras till förmån för Nordafrika och Mellanöstern.

Det ovanstående bör ges regeringen till känna.

Fel! Okänt namn nå

Kreditvärderingsinstitut

I dag är Finansinspektionen (FI) övergripande behörig myndighet för tillsynen över de finansiella marknaderna i Sverige. Regeringen avser nu att bryta denna praxis och förflytta delar av den kompetens och de befogenheter som i dag ligger under FI till motsvarande myndighet på federal EU-nivå, och i stället låta Esma (European Securities and Markets Authority) överta verksamheten.

Den befogenhet som berörs avser tillsynen över kreditvärderingsinstitut. Proposition 2011/12:40 föreslår vidsträckta befogenheter för den federala – och därmed utom svensk kontroll och ansvarsutkrävande – myndigheten Esma.

Bland annat föreslås att den ska kunna göra ”fysiska” platsundersökningar, helt utan förhandsanmälan, och att den ska kunna förelägga viten för såväl fysiska som juridiska personer för att förmå dem att underkasta sig en utredning eller en undersökning. Tillika ska den även kunna delegera uppgifter till Finansinspektionen och begära olika konkreta åtgärder, exempelvis att utreda en särskild uppgift eller genomföra en platsundersökning.

Av lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut framgår att ”Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen om kreditvärderingsinstitut”. Men enligt proposition 2011/12:40 medför ändringsförordning (EU) nr 513/2011, som ligger till grund för propositionen, att ”de nationella behöriga myndigheternas befogenheter och uppgifter som rör tillsyn över kreditvärderingsinstitut [upphör]. Därav följer också att de bestämmelser i lagen om kreditvärderingsinstitut som t.ex. reglerar Finansinspektionens befogenheter och möjligheter att ingripa blir obsoleta och bör upphävas.”

Sverigedemokraternas uppfattning är att vissa standardiseringar av regelverk som syftar till att underlätta handeln på den inre marknaden i vissa fall mycket väl kan vara av godo. I detta specifika fall rör det sig dock inte enkom om en standardisering av regelverk och förordningar, utan om en regelrätt maktförskjutning från en svensk myndighet under regeringens kontroll till motsvarande myndighet på EU-nivå – bortom regeringens kontroll.

Den typen av maktförskjutning vänder vi oss emot huvudsakligen av principiella skäl, då vi ser ett egenvärde i att makten och kontrollen över det offentliga Sverige ligger under regeringen och riksdagen samt – inte minst – ytterst under det svenska folket.

Med anledning av vad som ovan anförts menar vi att Finansinspektionen inte ska fråntas några befogenheter vad avser det berörda området.

Skatter

Sverigedemokraternas grundinställning är att skattepolitiken är en nationell kompetens. I synnerhet gäller detta den svenska momsbefrielsen avseende mindre, ideella föreningar, som kommissionen vill avhända oss. Detta skulle innebära en kraftigt ökad administration och ökade kostnader för föreningar med ytterst marginella ekonomiska medel och, i praktiken, att vissa förening-

ar tvingas upplösa sig själva. Det är vår bedömning att regeringen inte driver linjen att försvara våra intressen i denna fråga tillräckligt hårt. Exempelvis bör vi vara beredda att nyttja vår vetorätt i andra sammanhang för att vinna gehör i denna fråga.

Frågan om en internationell finanstransaktionsskatt (FTT) är relevant ur minst två aspekter. Dels är skattepolitiken en nationell angelägenhet, dels skulle en sådan skatt resultera i kapitalflykt till andra finanscentrum utanför EU och i förlängningen minska hela EU:s BNP. En dylik skatt kan i princip endast införas globalt, eller inte alls. Sverigedemokraterna vänder sig således emot den föreslagna skatten.

Sverigedemokraterna är även starkt skeptiska till att koordinera vissa punktskatter på EU-nivå. Punktskatter syftar huvudsakligen till att uppnå vissa mål på exempelvis miljö- eller folkhälsoområdet. Dessa mål är en nationell angelägenhet och ska formuleras av Sveriges riksdag och i förlängningen av det svenska folket. Det innebär även att riksdagen måste sitta på verktygen för att uppnå dem.

Det ovanstående bör ges regeringen till känna.

Schengensamarbetet

Under punkt 20.3.5 i skrivelsen redogör regeringen för Schengensamarbetets förvaltning. Under denna punkt redogör regeringen inte för de negativa effekter Schengen har medfört för Sverige. Negativa effekter som får anses vara så graverande att både det nuvarande Schengenavtalet och kommissionens arbete inte kan vara annat än ett misslyckande.

I och med Sveriges fulla deltagande i Schengen har resor mellan Sverige och andra medlemsstater blivit närmast att betrakta som inrikesresor. Detta betyder att när någon eller några forcerat en svag punkt i Schengens yttre gränser så är man mer eller mindre fri att resa som man vill ända fram till Sverige. Samarbetet kräver därför ett fullgott gränsskydd längs hela det geografiska område som Schengen utgör. Ett område som i dag har över 42 000 km externa sjögränser och 9 000 km externa landsgränser².

Kommissionen och Schengensamarbetet har misslyckats med att upprätthålla ett fullgott gränsskydd. Detta har fått katastrofala följder för Sverige liksom många andra medlemsstater.

Vår egen regering har tidigare erkänt att den organiserade brottsligheten har brett ut sig i Sverige just till följd av Schengens svaga gränser³. Vi har fått en anstormning av illegala invandrare eller ”papperslösa” som vissa envisas med att kalla dem. Illegala som bidrar till en svart ekonomi genom svartarbete och därmed också utsätter hederliga medborgare och företag för en orättvis lönekonkurrens. Även vapen och narkotika från tredjeländer finner sin slutdestination här. Våldet i Malmö är en het fråga i Sverige i dag. Det många

² http://www.frontex.europa.eu/origin_and_tasks/origin/

³ Proposition. 2011/12:63, s. 12

Fel! Okänt namn på

glömmer är att många gangsteruppöknelser med skjutvapen inblandade möjliggörs av alla illegala vapen som smugglats in i Sverige. På Tullverket uppger man att majoriteten av dessa skjutvapen kommer från länder i Östeuropa utanför EU⁴. Vidare är det nog allmänt känt att narkotika som heroin och kokain inte härrör från kokabuskar eller opiumvallmo odlat i Europa. Mycket av narkotikan i Sverige tillverkas i områden som Afghanistan och Sydamerika och förs in samma vägar som illegala invandrare – dvs. där Europas gränsskydd för tillfället är svagast⁵.

Vi sverigedemokrater anser att regeringen bör erkänna Schengensamarbetets misslyckande med att upprätthålla ett fullgott gränsskydd. Vidare anser vi att regeringen bör redovisa hur detta misslyckade gränsskydd har drabbat Sverige i form av illegala invandrare, organiserad brottslighet, vapen och narkotika. Slutligen anser vi att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas eftersom gränsskyddet i dag inte fungerar.

Asyl, invandring och visering

Sverigedemokraternas generella hållning är att alla beslut om vilka personer från andra länder som tillåts bosätta sig och uppehålla sig i ett land ska tas på nationell nivå. Samtidigt verkar Sverigedemokraterna för att kraftigt minska invandringen till Sverige. Vi är också positiva till mellanstatliga samarbeten mellan suveräna europeiska stater i syfte att bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet och minska utomeuropeiska individers möjlighet att missbruka våra asylsystem. Därför kan vi acceptera att gemensamma lagar och regler på dessa områden införs även i Sverige, dock med målsättningen att så småningom återföra möjligheten att besluta om lagändringar till Riksdagen. Vi anser dock inte att tillämpningen av de gemensamma lagarna kräver ett europeiskt stödkontor (Europeiska stödkontoret för asylfrågor), som är under uppförande på Malta. Därför menar vi att detta ska läggas ned.

Under de senaste åren har alla länder som ingår i Schengensamarbetet tvingats acceptera att medborgare i bl.a. Taiwan erhållit viseringsfrihet. Under 2011 fattade rådet ett beslut om ett avtal om ömsesidig viseringsfrihet mellan EU och Brasilien. Sverigedemokraterna har tidigare starkt kritiserat Schengensamarbetet och menar att beslut om visering ska återföras till nationell nivå.

Sverigedemokraterna har länge konstaterat att integrationspolitiska åtgärder är alldeles för kostsamma för de resultat som uppnåts. Integrering av tredjelandsmedborgare kan inte uppnås på unionsnivå då förutsättningarna för att ta emot tredjelandsmedborgare skiljer sig markant mellan medlemsländerna. Vi har därför förespråkat en assimilationslinje, vilket är möjligt endast om tillströmningen av invandrare hålls på en låg nivå, särskilt från länder utanför

⁴ http://www.svd.se/nyheter/inrikes/rekordbeslag-av-illegala-vapen-i-ar_1569201.svd

⁵ FN:s World Drug Report 2010 http://www.unodc.org/documents/wdr/WDR_2010/World_Drug_Report_2010_lo-res.pdf

Europa. Av dessa anledningar finner vi inga skäl att upprätthålla ett omfattande samarbete inom EU på integrationsområdet.

Sysselsättningspolitik

Europa 2020-strategin

Europa 2020-strategin är i sin helhet dyr och ineffektiv. Sverigedemokraterna vill se en minskad avgift till EU. Budgetkonsekvenserna av Europa 2020-strategin, genom den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020, bedöms uppgå till 10 miljarder per år i ökade svenska EU-avgifter. Det kan vi inte ställa oss bakom. Vi vänder oss också mot att ungdomsarbetslösheten görs till en unionsfråga genom ett föreslaget ramverk på europeisk nivå för att minska ungdomsarbetslösheten. Varje land har olika förutsättningar och olika struktur på sin arbetslöshet, och för att Sverige ska komma till rätta med den höga ungdomsarbetslösheten krävs åtgärder utformade på nationell nivå. Vi avvisar framför allt rörlighetsfixering inom EU som recept mot ungdomsarbetslöshet.

Program för social förändring och social innovation

Programmet för social förändring och social innovation (PSCI) bygger på tre paket, Progress, Eures och Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap. Regeringen avvisade den sista men välkomnade Progress och Eures. Sverigedemokraterna avvisar förslaget i sin helhet. *Progress* syftar bl.a. till en ökad övervakning av sysselsättnings- och socialpolitiken i de olika medlemsländerna, men också till en mer gemensam, standardiserad arbetsmarknadslagstiftning. Vi menar att arbetsmarknadspolitik och därtill relevant lagstiftning utformas bäst på nationell nivå utifrån varje nations förutsättningar. Ett system med ett EU-gemensamt regelverk på arbetsmarknadsområdet vore direkt kontraproduktivt för att främja hög sysselsättning och bekämpa social utestängning och fattigdom. *Eures* är vi i sak mer positivt inställda till. Vi är positiva till ett system som underlättar utbyte av information om lediga platser. Det skulle vara positivt för många arbetssökande som söker jobb i ett annat medlemsland. Vi är dock skeptiska till att *Eures* i praktiken kommer fungera som vi önskar. Vi vill se ett system som underlättar rekrytering av specifik och efterfrågad kompetens mellan länder, men ser en överhängande risk att det i stället kan leda till lönekonkurrens eller rekrytering av arbetskraft som arbetar under villkor långt under den svenska kollektivavtalsstandarden. *Eures* skulle bäst fungera som ett komplement till den svenska arbetsförmedlingen, när det visat sig att en arbetssökande genom den svenska arbetsförmedlingen inte har kunnat finna en arbetsplats motsvarande den arbetssökandes kompetens, eller där svenska arbetsgivare inte har kunnat finna kompetens hos den inhemska arbetskraften. *Eures* blir då ett system som underlättar rekrytering av kvalificerad arbetskraft utan risk för lönekonkurrens. Vi konstaterar emellertid att så som systemet presenteras i dag är risken överhängande att det främst leder till konkurrens om såväl svenska löner som arbetsvillkor. *Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap* är vi, precis som

Fel! Okänt namn på

regeringen, kritiska till. Vi menar också att förslaget i sin helhet strider mot subsidiaritetsprincipen. Vi är också kritiska till förslaget på grund av dess stora kostnad – nära 1000 miljoner euro för perioden 2014–2020.

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter

Sverigedemokraterna avvisar Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i sin helhet. Socialpolitik ska inte utformas på EU-nivå. Förordningen om fonden går emot det nationella självbestämmandet och syftar till att svenska skattepengar ska gå till att motverka de negativa kortsiktiga effekter på sysselsättningen som uppstår genom strukturomvandling. Samfinansieringsandelen ökas också från 50 till 65 procent i vissa fall för att fattiga EU-länder lättare ska kunna söka stöd från fonden utan att behöva bekosta åtgärden till särskilt stor del själv. Sverigedemokraterna menar att förslaget strider mot subsidiaritetsprincipen eftersom solidaritet med arbetslösa mycket väl kan visas på ömsesidig nivå mellan medlemsstater. Om olika medlemsstater eller enskilda vill skänka en del av sina pengar i solidarisk anda till arbetslösa jordbrukare eller andra arbetslösa i unionen står det dessa fritt att göra så. Socialpolitiken som sådan ska inte utformas på EU-nivå utan av medlemsstaterna själva. Fonden löper ut den 31 december 2013, och kommissionen har nu begärt förlängning. Sverigedemokraterna förordar att fonden i stället avvecklas per den 31 december 2013.

Arbetsliv, arbetsmarknad och sociala frågor

Utstationering av arbetstagare

Riksdagen har visserligen gett regeringen till känna att utstationeringsdirektivet behöver revideras så att det upprättas i den form det ursprungligen var tänkt för, dvs. med en karaktär av minimidirektiv. I Sverige, som saknar minimilöner, har direktivet möjliggjort lönedumpning och att utländsk arbetskraft utnyttjas. Det är tvärt emot den grundtanke man hade när direktivet tillkom. Nu har kommissionen aviserat att den ska lägga fram ett nytt lagstiftningsförslag om utstationering av arbetstagare, men det är en process som kommer att ta tid då det ska skickas till parlamentet och rådet, och därefter tillbaka till kommissionen, som i sin tur får revidera förslaget. Därefter ska det skickas till de nationella parlamenten som i sin tur ska implementera det. Det kan med andra ord ta många år innan EU har landat i ett nytt förslag här. Sverigedemokraterna ser det därför som angeläget att riksdagen intar en mer offensiv hållning i frågan om utstationeringsdirektivet, t.ex. genom att lyfta frågan i ministerrådet eller toppmötet. Sverigedemokraternas hållning är att i Sverige ska svenska avtal gälla – EU:s utstationeringsdirektiv leder till ett uppluckrat anställningsskydd och dumpade löner. Alla arbetstagare, oavsett nationalitet, ska arbeta enligt samma avtal, regler och löner som de minimilöner som fastställs i svenska kollektivavtal.

Samordning av de sociala trygghetssystemen

Det inledande arbetet med samordning av de sociala trygghetssystemen, om än begränsat än så länge, är ett tydligt tecken på EU:s hunger att lägga under sig fler och fler politikområden. Sociala trygghetssystem är grunden för omfördelningen från den producerande delen av befolkningen till den del som behöver stöd, i en eller annan form. I mångt och mycket är det även ett uttryck för inhemsk solidaritet och intimt förknippat med skattemoralen. Det är väldigt olyckligt att EU anser att det finns en inneboende brist i att länderna själva ska kunna ha sina egna skraddarsydda system. Det är förvisso förståeligt att EU, i spåren av sin arbetarfientliga flexicurity, även anser att trygghetssystem ska kunna flytta runt. Sverigedemokraterna anser dock inte att det finns någon egennytta med helt harmoniserade regler för arbetstagares rörlighet och därmed inte heller för det sociala trygghetssystemet. Medlemsstaterna måste själva få utforma sina egna modeller. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att frågor om sociala trygghetssystem avförs från EU:s dagordning, med hänvisning till den nationella kompetensen.

Jämställdhet och arbetet mot diskriminering

Arbetet avseende romers situation

Sverigedemokraterna betonar nationellt självbestämmande, det individuella ansvaret och att det inte torde finnas behov av att man pekar ut någon särskild grupp när det kommer till jämställdhet och arbetet mot diskriminering. Sverigedemokraterna avvisar integrationsprojekt som metod för att få in romer och andra grupper på arbetsmarknaden, och tror i stället att det bör presenteras strukturella åtgärder. Vi menar också att integrationspolitik är en nationell fråga och att unionens integrationspolitik därmed riskerar att bli ineffektiv. Romers situation skiljer sig också från land till land inom unionen. Regeringen har visserligen aviserat att man ser integration huvudsakligen som medlemsstaternas enskilda ansvar, men att man är positiv till ett ökat engagemang från EU.

Folkhälsa

Alkohol, tobak och narkotika

Sverigedemokraterna vill inflika att det största hotet mot den restriktiva svenska alkoholpolitiken består av de öppna gränserna och möjligheten att marknadsföra alkohol på ett sätt som tidigare varit strängt reglerat i Sverige. På samma sätt som problemen med införseln av alkohol, såväl smuggling som utökade möjligheter att föra in för privat bruk, leder till ökade folkhälsoproblem, leder den ökade rörligheten av varor inom EU och dess grannländer till en ökad smuggling av cigaretter. Då vi ser att vissa länder i Europa går i en mindre restriktiv riktning när det gäller sin narkotikalagstiftning är det oro-

Fel! Okänt namn på

ande om vi i framtiden skulle få se en utökad harmonisering av narkotikalagstiftningen. Sverige riskerar att, såsom med alkoholen, bli beroende av de övriga EU-ländernas uppfattning om hälsorisker och samhällsproblem i spåren av narkotika-, tobaks- och alkoholbruk. Sverigedemokraterna förespråkar ett återupprättande av gränskontrollerna och en striktare viseringspolitik gentemot länderna på Balkan och det östra grannskapet samtidigt som regeringen ger tull och polis verktyg och budget för att hindra införsel av alkohol, tobak och narkotika.

Hälso- och sjukvårdspersonal

Sverigedemokraterna anser att utrymmet för rörlighet för vårdpersonal inom EU är begränsat. Inte minst då man bör ställa betydande krav på personal inom denna sektor, då kommunikation med andra människor är av avgörande betydelse för att kunna ställa riktiga diagnoser och avgöra vårdbehov. Riskerna för mänskligt lidande är för stora. Man kan svårigen anse att arbete inom denna sektor är detsamma som för t.ex. civilingenjörer, vilkas rörlighet är betydande. Behovet av vårdpersonal bör fyllas genom utökade anställningar inom vården, fler heltidstjänster, bättre utbildning och fler utbildningsplatser. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör göra en strategisk översyn över antalet utbildningsplatser inom vård och omsorg på gymnasial och tertiär nivå.

Handelsfrågor

Sverigedemokraterna är i grunden positiva till frihandel. Ett Sverige utan frihandel och med tullar skulle helt enkelt vara ett fattigare Sverige. Specialisering leder till effektivitet och även till ett större utbud för konsumenten. Sverigedemokraterna menar därmed att avsteg från denna princip måste kunna göras undantagsvis. Ett exempel är import av djur som har utsatts för onödigt lidande. Just nu ser vi det anmärkningsvärda hända att Sverige, på grund av EU-beslut, inte kommer att kunna ha kvar gränsskyddet mot import av djur med multiresistenta bakterier och en rad andra sjukdomar. Detta är djupt olyckligt då antibiotikaanvändningen har varit på en relativt låg nivå i Sverige i jämförelse med andra länder ute i Europa men vart det här nu tar vägen kan man verkligen vara bekymrad över. Om vi nu får en situation i Sverige där den antibiotika som finns tillgänglig visar sig vara verkningslös så är det inget annat än ett farligt steg bakåt i utvecklingen. Det måste konstateras att överstatliga beslut i just dessa sammanhang är enbart av ondo för Sverige.

Rymdfrågor

Sveriges rymdverksamhet bör i första hand koordineras med ESA som är mellanstatligt och inte med EU. ESA fungerar bra och det är olämpligt att bryta upp dess struktur.

Sammanhållningspolitiken

Sverigedemokraternas hållning gällande sammanhållningspolitiken, såväl den befintliga som den framtida, är att EU inte ska medfinansiera projekt som medlemsstaterna själva borde bekosta. Till yttermeravisso kommer den framtida sammanhållningspolitiken påtvinga mottagarländerna krav om strukturreformer, vilka är nödvändiga för att uppnå Europa 2020-strategin. Kraven som ställs inkräktar starkt på de enskilda ländernas självbestämmande, vilket syns tydligt i EU:s hantering av Ungern. Sverigedemokraterna stödde den aktuella indragningen, då vi anser att sammanhållningsfonderna inte bör användas över huvud taget och pengarna i stället bör återbördas till medlemsstaterna genom minskade medlemsavgifter. Därmed inte sagt att den inte bör tillämpas på ett icke-diskriminerade vis.

Noterbart är att det tidigare taket om 3,2–3,8 procent av BNP i stöd per år, enligt moduleringar i den femte rapporten om sammanhållningspolitiken, endast förmodas leda till en kumulativ ökning av ländernas BNP på 20 år som är lägre än tillskottet av kapital från EU. Förvisso finns det potential i sammanhållningspolitiken – vissa regioner har reagerat bra på kapitaltillskott – men det finns även vad man rimligen bör kalla ”lost causes”. Vissa regioner i Portugal uppvisar noll och ingen förbättring på nästan något område, trots bidrag år efter år. Näst intill samtliga kurvor pekar åt fel håll i dessa regioner och det enda som kan ha en reell effekt är att lyfta invånarnas utbildningsgrad till Europa 2020-målet: 40 procent med tertiär utbildning. Detta i regioner som har bland de svagaste utbildningssiffrorna i EU. Kostnaden för den typen av utbildningsexplosion är mer än vad EU:s budget mäktar med och dessutom skulle det krävas ett orealistiskt system för att förhindra brain drain i regionen. Att använda i runda slängar en tredjedel av EU:s budget för att lyfta tillväxten i mer än halva EU blir som att försöka lyfta sig själv i håret (med hjälp av bara tummen).

Förvisso kan, förutsatt att finansiering av det redan fastställts, visst begränsat stöd gå till specifika insatser av mervärde för flera länder eller regioner, men definitivt inte på det svepande sätt, eller rent demokratifientliga sätt som i förslaget, som i dagsläget. Ett system som i praktiken fungerar som ett försörjningsstöd för EU-länder bör starkt ifrågasättas. De pengarna som belastar Sveriges nettoavgift kan användas med större effekt och mer effektivt i Sveriges egna problemtyngda regioner. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att sammanhållningspolitikens roll inom EU reformeras och i förlängningen fasas ut. Samtidigt bör regeringen öppna för en reformering av fördraget som innebär att sammanhållningspolitiken stryks som eget område.

Fel! Okänt namn

Transporter

EU:s framtida transportpolitik

Kommissionen konstaterar, säkerligen på goda grunder, att den största skillnaden i transportinfrastruktur föreligger mellan de västra och de östra delarna av EU. Kostnaden för att ett välfungerande transportnät inom EU anses kräva betydande resurser: 1,5 biljoner euro. Det första man bör ifrågasätta här är om större delen av dessa satsningar över huvud taget kommer att kunna finansieras på något annat sätt än genom skattsedeln. Satsningar i huvudsakligen de östra delarna av EU, där såväl tillverkningen som köpkraften är låg, torde inte rendera köprusch. Om inte EU, genom sin budget, garanterar avkastningen. EU bör på sin höjd tillhandahålla fördelningsmodeller för kostnader, för det fall att kostnads-/intäktsfördelningen blir olika i de olika medlemsstaterna. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att finansiering av dylika investeringar bärs av de berörda staterna och inte finansieras genom eller garanteras av EU-medel.

Transeuropeiska transportnätverk

Sverigedemokraterna ifrågasätter starkt bärkraften i den nu föreslagna Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE). Finansieringen och inriktningen på programmet kan skarpt ifrågasättas. Som har framförts tidigare i samråd invänder Sverigedemokraterna mot att svenska skattepengar ska användas till den här typen av infrastruktursatsningar. De länder som känner behov av den typen av satsningar som FSE ska finansiera bör rimligen finansiera dem själva. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör neka godkännande av samtliga utgiftsposter inom EU:s budget, inom detta område, som inte är paneuropeiska.

Energi

Utmaningarna ligger i att säkerställa nationell och europeisk energitillgång samt långsiktig miljöutveckling och försörjningstrygghet gemensamt med trygg finansiering och global konkurrens. Alltför stora och dyra investeringar i europeisk infrastruktur och grön teknik för att säkerställa klimatmål genom enbart förnybar energi och avvecklad kärnkraft, ser vi som en ekonomisk orimlighet. Att lägga för stora kostnader på europeiska företag kommer att hämma den ekonomiska tillväxten och därmed ge minskade resurser till forskning och utveckling.

Vi ser att det bör ligga en balans i ekonomin och miljösatningarna för att skapa det långsiktigt hållbara samhället samt en långsiktig global konkurrens.

Långsiktig färdplan för energipolitiken 2050

Vi sverigedemokrater anser och vill betona att energifärdplanen inte får eller kan ersätta de enskilda nationernas egna mål för energiförsörjningen. Sverigedemokraterna välkomnar slutsatsen att kärnkraften även i framtiden kom-

mer att vara en viktig källa för en så gott som koldioxidfri elproduktion. En satsning på ny kärnkraftsteknik bör vara en naturlig ledstjärna i det fortsatta arbetet med att minska koldioxidutsläppen. I arbetet med ny kärnkraftsteknik kan arbetet fokuseras på än högre utnyttjandegrader och dessutom med en moderniserad teknik när det gäller avfalls- och säkerhetsfrågor. I ett längre perspektiv kan fusionsenergin möjligen få ett genombrott. Det är dock viktigt att satsningar på fusionsenergi sker inom ramen för den befintliga budgeten och genom omprioriteringar.

Vidare ser vi positivt på att energipriserna bättre bör återspegla de verkliga kostnaderna.

Energieffektivisering är en viktig åtgärd men detta bör i hög grad skötas nationellt och under marknadsmässiga villkor. Villkoren är alltför olika i olika länder för att gemensamma normer och system ska kunna appliceras. Ett svepande krav om effektiviseringar om 20 procent riskerar att försena andra mer effektiva investeringar för att minska utsläppen av växthusgaser.

Beroendet av fossila bränslen, i första hand kol, bör på sikt brytas. Alltför stora förhoppningar kan dock i detta läge inte knytas till CCS-tekniken. Tekniken är oprövad och det återstår en hel del teknikutveckling, och till detta kommer avsevärda investeringskostnader för att bygga ut infrastruktur. De stora investeringskostnader som krävs i form av utbyggnad av t.ex. ledningskapacitet måste belasta de enskilda nationernas budgetar och ske under marknadsmässiga villkor. Utvecklingen får dessutom inte gå i den riktningen att nya lokala miljöproblem skapas. För att EU ska kunna ha en säker tillgång till energi måste beroendet av import från oroliga stater minskas och på sikt fasas ut. Det är av särskild vikt att beroendet av importerad gas inte ökar och att de nationella energiförsörjningsplanerna inte blir beroende av andra nationers energiförsörjningsplaner. Ett viktigt steg är att varje medlemsstat bör sträva mot att vara självförsörjande när det gäller elproduktion.

De mål som är uppsatta för att minska utsläppen av växthusgaser får inte äventyra de enskilda hushållens ekonomi eller de nationella ekonomierna. Forskning och utveckling bör i högre grad lyftas fram som en framkomlig väg till en minskning av utsläppen. Det är av största vikt att konkurrenskraften för inhemsk industri inte försämras med risk för utflyttning av verksamhet eller produktion till länder med en mindre ambitiös klimatpolitik. I stället måste åtaganden internt inom EU kopplas till ansträngningar att komma fram till bindande mål på global basis, samtidigt som EU understödjer konkurrenskraften inom sin traditionella industri. Framför allt bör medlemsstaterna få välja vilken sektor som man ska fokusera på inom ramen för färdplanen. Vi ser dock att koldioxidbeskattningen på nettoutsläpp är ett ekonomiskt styrmedel för att klara miljömålen. EU bör även utforska möjligheten att beakta koldioxidutsläpp vid fastställandet av tariffer för import av varor.

Vi vill betona att de slutsatser som kommissionen har redovisat till stor del bygger på osäkerhetsmoment i form av framtida ekonomisk tillväxt, världsmarknadspriser, politiska förändringar etc. Många av de frågor som berör t.ex. koldioxidutsläpp och andra globala miljöfrågor måste och kan inte på annat sätt lösas än genom avtal och i samverkan med länder utanför EU.

Fel! Okänt namn nå

Förordning om marknadsintegritet och transparens på el- och gasmarknaden

Sverige har en väl fungerande elmarknad som dessutom är relativt miljövänlig och koldioxidutsläppssnål. Att delar av Europa nu överger en stabil elmarknad till förmån för vind, kol, utomeuropeisk gas och el ser vi som ett stort bekymmer. Vi ser att den europeiska utvecklingen på energimarknaden kan komma att påverka oss negativt. Sverigedemokraterna ser därför positivt på ett energisamarbete med våra närliggande grannländer när det gäller produktion och distribution av el. För att förhindra diskriminerande och konkurrensbegränsande beteenden gentemot aktörer på elmarknaden och naturgasmarknaden bör övervakning ske genom nationella tillståndsmyndigheter eller genom bilaterala avtal mellan nationella tillståndsmyndigheter. Detta för att minimera eventuella negativa effekter på den svenska marknaden på grund av överstatliga beslut från Acer.

Infrastrukturförordningen

Utbyggnaden av den europeiska infrastrukturen kommer att resultera i enorma kostnader för marknaden och för medlemsländerna, särskilt Sverige. Att säkerställa den nationella energiförsörjningen i första hand och sedan genom bilaterala nationella avtal garantera tillförlitligheten för att inte bli ekonomiskt eller politiskt beroende av utomeuropeisk olja eller gas ser vi som oerhört viktigt. För att Europa ska klara klimatmålen till 2020, behövs minskad användning av gas, olja och kolkraft, detta resulterar i ett underskott på miljöproducerad el.

Att då investera i dyr decentraliserad infrastruktur för att tillgodose vindkraftsatsningar och samtidigt avveckla koldioxidsnål kärnkraft ser vi som olyckligt.

Miljöfrågor

EU:s fiskepartneravtal

Sverigedemokraterna motsätter sig större delen av EU:s externa fiskeripolitik. Vi ifrågasätter kostnadseffektiviteten i framför allt fiskeavtalen och ser helst att avtalen inte förlängs när det gäller utvecklingsländerna. Man använder fiskeripolitiken och pengar från den svenska medlemsavgiften, där vi är stora nettobetalarare, för att upprätthålla en fiskeflotta, främst i Spanien och Portugal, som borde ha anpassats till hållbara fiskerivåer vid det här laget. Kommissionens förslag till ny fiskeripolitik kommer endast att cementera ett förlegat synsätt på fiskeripolitiken och ytterligare belasta bestånden. Detta är inte i linje med ett hållbart fiske. Vidare finns det anledning att ifrågasätta kommissionens analys av vad som är hållbart fiske. Socioekonomiska hänsynstaganden när det gäller t.ex. Portugal ska inte tas med i bedömningen. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen ska verka för ett avskaffande av en

icke kostnadseffektiv fiskeflotta som samtidigt hindrar utveckling i, till största delen, AVS-länderna.

Färdplan mot ett resurseffektivt Europa

Kommissionens meddelande är i flera avseenden radikalt där man återkommande ifrågasätter fundamenten i marknadsekonomin och ekonomisk tillväxt. Oss veterligen är det nationellt sett få partier som öppet har ifrågasatt huruvida vi ska ha ekonomisk tillväxt. Kommissionens slutsats grundas på en rad missuppfattningar, där den mest uppenbara är att resurseffektivitet inte skulle vara en del av marknaden. Ett effektivt användande av resurser är trots allt definitionen av marknadsekonomi. Att "slöseri" med resurser skulle vara lönsamt faller på sin egen orimlighet.

Strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020

Sverigedemokraterna anser att med anledning av respektive lands unika miljö och olika förutsättningar är detta frågor som i första hand bör behandlas på nationell nivå. När det gäller t.ex. incitamentsprogram inom skogsbruket krävs det ingen EU-strategi, liksom när det gäller frågan om invasiva arter.

Utbildning

Europa 2020-strategin, som handlar om europeiska utbildningspolitiska mål, är mycket omfattande och djupgående för medlemsstaterna. Att från centralt europeiskt håll stipulera att en viss andel av den medelålders befolkningen ska ha högre utbildning strider mot subsidiaritetsprincipen på ett uppenbart sätt. Att stipulera en reformerad och moderniserad utbildning för alla enskilda medlemsstater på ett svepande sätt strider också mot subsidiaritetsprincipen och är dessutom kränkande för de stater som redan ligger långt framme i sina utbildningssystem.

I direktivet Utbildning 2020 stipuleras det att minst 20 procent av alla högskolestuderande ska ha tillbringat studietid utomlands, vilket strider påtagligt mot det nationella självbestämmandet och går långt utöver vad som kan anses nödvändigt för att hålla en hög utbildningsnivå för medlemsländerna. Dessutom kan det ses som en ren kommendering av studenter att bege sig utomlands. Beslut att studera utomlands måste baseras på den fria viljan och hela förslaget strider mot grundläggande demokratiska principer och hör inte hemma i den västerländska civilisationen.

Samma problematik finns i direktivet vad gäller yrkesutbildning, där det stipuleras att minst 6 procent av de 18- till 34-åringar som är yrkesutbildade ska ha haft en praktikperiod utomlands. Detta direktiv är direkt orealistiskt och strider också mot grundläggande demokratiska värderingar, där studenternas fria vilja måste få fälla utslag vad gäller studier utomlands. Vad som ska uppnås med dessa direktiv är oklart, likaså hur det praktiskt ska genomföras med avseende på nationernas sannolikt olika popularitet bland studenter.

Fel! Okänt namn på

Resolutionen om en europeisk strategi för flerspråkighet går också långt utöver vad EU lämpligen ska ge direktiv om. Resolutionen bryter mot proportionalitetsprincipen. Uppmaningar att genom flerspråkighet stärka den sociala sammanhållningen är ej vetenskapligt underbyggda. Det är mycket långtgående direktiv för det nationella självbestämmandet och ska i stället beslutas på nationell nivå. Det måste vara upp till varje nation att besluta om vilka åtgärder man vill sätta in för att främja den sociala sammanhållningen. Samma principer gäller människors rörlighet.

Att ge direktiv till de enskilda nationerna om att studenter ska skaffa sig kunskaper i minst två främmande språk strider mot proportionalitetsprincipen och det nationella självbestämmandet. Språkundervisning måste vara en nationell angelägenhet för de enskilda nationerna att besluta om. Direktivet inkräktar mycket djupt i de enskilda nationernas utbildningssystem, som måste vara exklusivt en nationell fråga.

Kultur och idrott

Idrott

Det faktum att starka krafter inom unionen verkar för att delar av idrottspolitiken skall lyftas upp på överstatlig nivå är mycket oroväckande. Debatten kring förslaget till nytt mervärdesskattedirektiv blyxtbelyser såväl det generella problemet med tvingande överstatlighet som det faktum att idrottslivet i de europeiska länderna är organiserat på helt olika sätt och att det därför inte är möjligt att med bibehållen kvalitet pressa in alla länder i samma form. Regeringen bör kompromisslöst arbeta för att idrottspolitiken förblir en nationell angelägenhet.

Kultur

Kulturpolitiken bör snarast möjligt återgå till att vara ett område som uteslutande hanteras av de nationella, regionala och lokala parlamenten. Tills detta har blivit verklighet är det av största vikt att regeringen verkar för att den europeiska kulturpolitiken bedrivs med största möjliga respekt för skattebetalarnas pengar, subsidiaritetsprincipen och nationernas kulturella särarter. Tyvärr är detta inte fallet i dag. Den överstatliga kulturpolitiken används i dag som ett verktyg för att ovanifrån försöka skapa en artificiell, europeisk identitet som inte efterfrågas av medborgarna. Förslaget till programmet Kreativa Europa saknar visserligen inte goda och välmenande aspekter, men det strider mot subsidiaritetsprincipen och har en tydlig identitetsskapande agenda. Regelverket kring stöd för digitalisering av biografier innehåller avsnitt som syftar till att gynna europeisk film på bl.a. den nationella filmens bekostnad. Även den europeiska kulturarvsmärkningen innehåller tyvärr drag av försök till centralstyrda identitetskonstruktioner som har väldigt lite med det kulturarvbevarande grundsyftet att göra. Regeringen bör i sitt fortsatta arbete sträva efter att motverka dylika tendenser.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 29 mars 2012

Julia Kronlid (SD)

Björn Söder (SD)

Kent Ekeröth (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)